

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Szegeden, 2019. december 5. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az adócsalás büntette és más bűncselekmények miatt I.rendű vádlott neve ÉS TÁRSAI ellen indított büntetőügyben a **Kecskeméti Törvényszék** 2019. február 26. napján kihirdetett **1.B.524/2016/41.** számú ítéletének I.rendű vádlott neve I. rendű és III.rendű vádlott neve III. rendű vádlottakra vonatkozó, fellebbezések folytán felülbírált részét

m e g v á l t o z t a t j a:

I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott pénzügyi bűncselekményeit

2 rendbeli folytatólagosan elkövetett adócsalás büntettének [1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés 2. fordulat, egy esetben (3) bekezdés, egy esetben (4) bekezdés] **minősíti.**

I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott szabadságvesztését **2 (két) év 6 (hat) hónapra**, közügyektől eltiltását **3 (három) évre súlyosítja**, és őt **3 (három) év** gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltásra is **ítéli.**

III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott vonatkozásában a vagyoneklobzás elrendelését **mellőzi.**

Egyebekben az elsőfokú ítéletnek I.rendű vádlott neve I. rendű és III.rendű vádlott neve III. rendű vádlottakra vonatkozó, fellebbezések folytán felülbírált részét **helybenhagyja** azzal, hogy III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott bűncselekményének jogszabályi alapja helyesen: **1978. évi IV. törvény**

310. § (1) bekezdés **2. fordulat**, (4) bekezdés.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság I.rendű vádlott neve I. r. vádlottat 3 rb. folytatólagosan elkövetett adócsalás büntette [1978. évi IV. törvény 310. § (1) és (3) bekezdés] és társtettesként elkövetett közokirat-hamisítás büntette [1978. évi IV. törvény 274. § (1) bekezdés c) pont] miatt - halmazati büntetésül - 2 év szabadságvesztésre és 1 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg azzal, hogy az I. r. vádlott a kiszabott szabadságvesztésből a

büntetés háromnegyed részének kitöltését követő napon bocsátható legkorábban feltételes szabadságra.

I.rendű vádlott neve I. r. vádlottat az ellene 1 rb. bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétsége (1978. évi IV. törvény 276. §) miatt emelt vád alól felmentette.

III.rendű vádlott neve III. r. vádlottat bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett adócsalás büntette [Btk. 310. § (1) bekezdés, (4) bekezdés] miatt 2 év szabadságvesztésre ítélte, a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg, és annak végrehajtását 4 év próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy III.rendű vádlott neve III. r. vádlott a kiszabott szabadságvesztésből - a végrehajtás elrendelése esetén - a büntetés háromnegyed részének kitöltését követő napon bocsátható legkorábban feltétele szabadságra.

III.rendű vádlott neve III. r. vádlottal szemben 2.998.387.-Ft összegre vagyonekobjást rendelt el.

A Kecskeméti Törvényszék Bűnjelnyilvántartásába Bj.I/35/2018. szám alatt bevételezett és nyilvántartott valamennyi bűnjel lefoglalását megszüntette, és azokat az iratokhoz rendelte csatolni.

Az eljárás során felmerült bűnügyi költségből kötelezte I.rendű vádlott neve I. r. vádlottat, hogy külön fizessen meg 201.864.-Ft bűnügyi költséget, rendelkezett a bűnügyi költség egyetemleges megfizetéséről, és az állam által viselendő összegről is.

Az elsőfokú ítélet ellen fellebbezést jelentettek be:

Az ügyészség I.rendű vádlott neve I. r. vádlott terhére téves jogi minősítés megállapítása miatt, a vádlottal szemben súlyosabb büntetés, hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabása és a gazdasági társaság vezető tisztségviselői foglalkozástól eltiltása érdekében. A fellebbezés indokolása szerint az I. r. vádlott I/B és I/C tényállásban írt, ugyanannak a gazdasági társaságnak a képviselőjeként, ugyanabban az adóévben megvalósult cselekményei egységnek minősülnek, és ezért az 1 rb. az 1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdésébe ütköző, és a (4) bekezdés a) pontja szerint minősülő folytatólagosan elkövetett, az adóbevételt különösen nagy mértékben csökkentő adócsalás büntetnének minősülnek. Az eltérő minősítésre figyelemmel a büntetési tételkeret 2 évtől 8 évig terjedő szabadságvesztés, erre figyelemmel a szabadságvesztés súlyosítását és az I. r. vádlott gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltását is indítványozta.

Fellebbezett továbbá I.rendű vádlott neve I. r. vádlott védője a büntetés enyhítése érdekében, valamint III.rendű vádlott neve III. r. vádlott és védője egyezően a tényállás, a jogi minősítés téves megállapítása, az ítélet megalapozatlansága miatt elsődlegesen felmentés, másodlagosan a büntetés enyhítése, illetve a vagyonekobjás mellőzése céljából. A vagyonekobjás mellőzésére irányuló indítványát azzal indokolta a védő, hogy nem bizonyított, hogy a III. r. vádlott gazdagodott a vagyonekobjással érintett összeggel, ezért a **kft neve**1 Kft.-t kellett volna arra kötelezni.

Az elsőfokú ítélet **II.rendű vádlott neve** II. r., **IV.rendű vádlott neve** IV. r. és **V.r. vádlott neve** V. r. vádlottak vonatkozásában, illetve I.rendű vádlott neve I. r. vádlott esetén a felmentő rendelkezés jogerőre emelkedett.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.117/2019/3. számú átiratában az ügyészség fellebbezését annak indokolásával együtt azzal a kiegészítéssel tartotta fenn, hogy I.rendű vádlott neve I. r. vádlottal szemben a közügyektől eltiltás súlyosítását is indítványozta. A védelmi fellebbezéseket

nem tartotta alaposnak.

Álláspontja szerint a bejelentett védelmi fellebbezések irányára tekintettel az elsőfokú ítélet Be. 590. § (1) és (2) bekezdése szerinti teljes körű felülbírálatnak van helye a Be. 590. § (10) bekezdése alapján.

Az elsőfokú ítélet tényállásának az I/B. és I/C. tényállási pontra vonatkozó kiegészítésére irányuló és ezen tényállásokat érintő bűncselekmények helyes jogi minősítésére és a jogi indokolás kiegészítésére tett észrevételei mellett az elsőfokú ítélet megváltoztatását, és I.rendű vádlott neve I. r. vádlott 2 rb. pénzügyi bűncselekményét 1 rb. folytatólagosan elkövetett adócsalás büntettének [1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés 2. fordulat, (4) bekezdés], és az 1 rb. folytatólagosan elkövetett pénzügyi bűncselekményét 1 rb. folytatólagosan elkövetett adócsalás büntettének [1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés 2. fordulat, (3) bekezdés] minősítését, az I. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés és közügyektől eltiltás tartamának súlyosítását és a gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltását, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta annak megállapításával, hogy III.rendű vádlott neve III. r. vádlott a pénzügyi bűncselekményét folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett adócsalás büntettének [1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés 2. fordulat, (4) bekezdés] minősítse az ítéletétábla.

I.rendű vádlott neve I. r. vádlott védője a fellebbezési nyilvános ülésen fenntartotta az enyhítésre irányuló fellebbezését, az elsőfokú ítélet tényállását és minősítését nem vitatta. Nem értett egyet azonban a Szegedi Fellebbviteli Főügyészség eltérő minősítésre irányuló indítványával, és indítványozta, hogy az ítéletábla az elsőfokú bírósággal azonos álláspontra helyezkedjen, és az I/B. és I/C. tényállási pontokban írt bűncselekményeket kettő rendbelinek minősítse. A büntetés enyhítésére irányuló fellebbezését azzal indokolta, hogy álláspontja szerint nyomatékos enyhítő körülményként kell értékelni az időmúlást, illetve azt, hogy az I. r. vádlott a „stróman” szerepét töltötte be. A vagyoni előny nem nála jelentkezett, ennek ellenére mindvégig bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomást tett, amit ugyancsak nyomatékos enyhítő körülmény. Hangsúlyozta az I. r. vádlott kedvező személyi körülményeit, így azt, hogy évek óta kamionosként végez munkát, két nagykorú gyermekével él közös háztartásban, akik súlyos vesebetegségben szenvednek. Nem ellenezte az I. r. vádlott gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól is eltiltását, azzal kapcsolatban észrevételt nem tett.

III.rendű vádlott neve III. r. vádlott védője a másodfokú eljárásban részletesen indokolta a fellebbezését. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tényekkel nem támasztotta alá és nem indokolta meg, hogy a III. r. vádlott tudata teljes körűen kiterjedt volna az adócsalás büntettének tényállási elemeire, és annak elkövetéséhez szándékosan segítséget nyújtott. Nem merült fel adat arra vonatkozóan, hogy a III. r. vádlott tudott arról, hogy a zöldség- és gyümölcsértékesítés után az általános forgalmi adó elhallgatásra kerül, ezáltal nem lesz befizetve, illetve, hogy ezen magatartását szándékegyben valósította meg a társaival.

Hivatkozott arra is, hogy az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, mivel a megállapított tényállás ellentétes az ügyiratok tartalmával, továbbá az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből további tényekre helytelenül következtetett. Álláspontja szerint több bizonyíték is cáfolta I.rendű vádlott neve I. r. vádlott zöldség- és gyümölcskereskedelemre vonatkozó vallomását, így a Kecskeméten, 2011. augusztus 19-én a Nemzeti Adó- és Vámhivatalnál benyújtott ügyfélnyilatkozat, amelynek 12., 13., 16. és 17. pontjaiban az I. r. vádlott arra nyilatkozott, hogy a **kft neve1** Kft. zöldség- és gyümölcsértékesítési tevékenységét megbízott közreműködésével végezte. Hivatkozott a védő arra is, hogy I.rendű vádlott neve I. r. vádlott volt, aki megbízta tanú 3 könyvelőt az adóigazgatási eljárásban a cég képviselőjére, és átadta neki a **kft neve1** Kft. zöldség- gyümölcskereskedelemmel

kapcsolatos számláit is. Erre figyelemmel az I. r. vádlott vallomásának a zöldség- és gyümölcskereskedelemre vonatkozó részét ki kellett volna rekeszteni a bizonyítékok köréből az elsőfokú bíróságnak. Hivatkozott arra is, hogy azon körülményből, hogy a tanúk azt hitték, hogy a III. r. vádlott volt a **kft neve1** Kft. vezetője, nem lehet azt a következtetést levonni, hogy az ténylegesen így is volt. A tanúk legnagyobb része nem tudott nyilatkozni, hogy a III. r. vádlott milyen minőségben járt el a **kft neve1** Kft. nevében, illetve volt olyan tanú is, aki szerint a **kft neve1** Kft. alkalmazottja volt. Álláspontja szerint a III. r. vádlott bűnösségét kizárólag közvetett bizonyítékok támasztották alá, így arra nem lehet következtetést levonni, hogy a III. r. vádlott a **kft neve1** Kft. zöldség- gyümölcskereskedelmi tevékenységét úgy végezte, hogy ezzel szándékosan adócsaláshoz segítséget nyújtott. Ezért elsődlegesen a III. r. vádlott felmentését indítványozta az ellene emelt vád alól, bizonyítottság hiánya okából.

Másodlagos, a vagyonekobbzás mellőzésére irányuló indítványát azzal indokolta a védő, hogy a vagyonekobbzás alapját képező bűncselekménnyel tettesként senkit nem vádolt meg az ügyészség, illetve bizonyíték arra nem merült fel, hogy a bűncselekmény elkövetéséből a III. r. vádlott vagyont szerzett volna, ilyen állítást a vádirat sem tartalmazott. Vagyonekobbzás pedig nem rendelhető el arra a pénzösszegre, amellyel az általa elkövetett bűncselekmény kapcsán nem ő, hanem egy gazdálkodó szervezet gazdagodott (BH2013. 292.). Mindezek mellett álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által kiszabotthoz képest rövidebb, végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztéssel is elérhetőek a büntetési célok, így a büntetés enyhítése is indokolt.

A III. r. vádlott védője a fellebbezési nyilvános ülésen a fellebbezés írásbeli indokolását mindenben fenntartotta.

I.rendű vádlott neve I. r. vádlott az utolsó szó jogán tett felszólalásában hangsúlyozta, hogy elismeri a bűnösségét, de nem volt tisztában a cselekményei következményével. A büntetés enyhítését indítványozta, figyelemmel arra, hogy nagykorú vesebeteg gyermekeinek a vesedializálás miatt abba kell hagyniuk a munkavégzést, és segítség nélkül maradnak.

III.rendű vádlott neve III. r. vádlott az utolsó szó jogán tett felszólalásában előadta, hogy nem érzi magát bűnösnek, kizárólag a munkáját végezte, úgy gondolta, hogy azzal minden rendben van.

Mindkét vádlott csatlakozott a védők által előadottakhoz is.

Az ítéletábra I.rendű vádlott neve I. r. vádlott pénzügyi bűncselekményeinek eltérő minősítésére, szabadságvesztésének és közügyektől eltiltásának súlyosítására, valamint gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltására irányuló ügyészségi fellebbezést, illetve III.rendű vádlott neve III. r. vádlott és védőjének a vagyonekobbzás elrendelésének mellőzésére irányuló fellebbezést találta alaposnak, egyebekben a fellebbviteli főügyészség átiratában írtakat osztotta.

A másodfokú bíróság a törvényszék ítéletének I.rendű vádlott neve I. r. és III.rendű vádlott neve III. r. vádlottakra vonatkozó és fellebbezésekkel érintett részét felülbíráta, és a bejelentett fellebbezések irányára tekintettel III.rendű vádlott neve III. r. vádlott esetén a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése szerinti teljes körű felülbírálatot végzett el a Be. 590. § (10) bekezdése alapján a tényállás I/B. pontja tekintetében, a Szegedi Fellebbviteli Főügyészség álláspontjával egyezően.

I.rendű vádlott neve I. r. vádlott vonatkozásában az ügyészség az I/B. és I/C. tényállási pontokat érintően támadta a jogi minősítést, illetve a III. r. vádlott az I/B. tényállási pontban írt bűncselekménnyel összefüggésben sérelmezte az elsőfokú bíróság ítéletének a bűnösség

megállapítására vonatkozó rendelkezését. Erre figyelemmel, a Be. 590. § (10) bekezdése alapján az I/B. és I/C. tényállási pontok vonatkozásában a Be. 590. § (1) és (2) bekezdés szerinti teljes körű felülbírálatnak volt helye.

Miután azonban az I/A. és II. tényállási pontok tekintetében a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezést senki sem sérelmezte fellebbezésében, ezért a Be. 590. § (2) bekezdésére, (4) bekezdésére és (9) bekezdésére figyelemmel ezen tényállási pontokra nézve korlátozott, a Be. 590. § (5) bekezdése szerinti volt a felülbírálat, s a Be. 591. § (2) bekezdés b) pontja alapján ezen tényállási pontok tekintetében az ítélet megalapozottságát nem vizsgálta.

A Be. 590. § (2) bekezdése alapján ugyanis, ha e törvény eltérően nem rendelkezik, az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét és az eljárási szabályok megtartását a bíróság arra tekintet nélkül bírálja felül, hogy ki, milyen okból fellebbezett. Ugyanezen jogszabályhely (4) bekezdése határozza meg a (2) bekezdésben említett e törvénytől eltérő rendelkezést, azaz, ha az elsőfokú bíróság ítélete több bűncselekményről rendelkezett, a másodfokú bíróság az ítéletnek csak a fellebbezéssel érintett bűncselekményre vonatkozó rendelkezését, illetve részét bírálja felül.

A (9) bekezdés szerint pedig, ha az elsőfokú bíróság ítélete több vádlottról rendelkezett, a másodfokú bíróság - a (4)-(8) bekezdés keretei között - az ítéletnek csak fellebbezéssel érintett vádlottra vonatkozó rendelkezését, illetve részét bírálja felül, míg a Be. 591. § (2) bekezdés b) pontja alapján a másodfokú bíróság nem vizsgálja az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja az 590. § (5) bekezdése esetén az ítéletnek a fellebbezéssel nem érintett bűncselekményre vonatkozó rendelkezése, illetve része tekintetében.

A I/A. és II. tényállási pontok vonatkozásában lefolytatott korlátozott felülbírálat a Be. 590. § (5) bekezdés a), b), c) és d) pontjaira figyelemmel kiterjedt az elsőfokú bírósági eljárásra abban a körben, hogy történt-e olyan eljárási szabálysértés, amelyre figyelemmel a Be. 607. § (1) bekezdése, valamint a Be. 608. § (1) bekezdése alapján az ítéletet hatályon kívül kell helyezni, valamint a bűnösség megállapítására, illetve a bűncselekmény minősítésére és a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezésekre is.

A fentiek szerinti felülbírálat során a másodfokú bíróság azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság hatályon kívül helyezést eredményező, illetve egyéb eljárási szabálysértés nélkül folytatta le a tárgyalást.

A vád tárgyát képező tényekre nézve a törvényszék megfelelően széles körű bizonyítást vett fel, s az annak során beszerzett bizonyítékokat egyenként és összességében is értékelte és mérlegelte, további bizonyítás nem volt szükséges.

Az I/B. tényállási pont esetén megfelelő indokát adta annak, hogy az I. r. vádlott azon vallomásával szemben, hogy nem tudott a **kft neve1** Kft. zöldség- és gyümölcsértékesítő tevékenységéről, a tényállást miért a zöldséget és gyümölcsöt felvásárló személyek tanúvallomásai, az I. r. vádlott által aláírt számlák és **kft neve2**-ek, valamint az igazságügyi írásszakértői vélemény tartalma alapján állapította meg.

III.rendű vádlott neve III. r. vádlott azon védekezését, hogy bizományosi értékesítést végzett a **kft neve1** Kft.-nek, nem pedig a kft. felhasználásával folytatott saját tevékenységet, meggyőző

indokokkal vetette el.

A **kft neve1** Kft. az I. r. vádlott által **V.r. vádlott neve** V. r. elítélten keresztül került III.rendű vádlott neve III. r. vádlott részére rendelkezésre bocsátásra, a bizonylatok nagyrésze nem került a könyvelőhöz, a cég fiktív módon került további értékesítésre, illetve a III. r. vádlott még ezután is tovább folytatta a kereskedelmi tevékenységet, mindvégig meghatalmazás nélkül.

Bizományosi jogviszony esetén a megbízott a saját nevében, de a megbízó javára köt ügyletet. III.rendű vádlott neve III. r. vádlott nem a saját nevében járt el, a számlák ellenértékének egy pontosan meg nem határozható része hozzá került, amely körülményekre tekintettel arra a következtetésre jutott a törvényszék, hogy mind az I., mind a III. r. vádlott az adókikerüléssel nyilvánvalóan tisztában volt.

Meggyőző indokokkal vetette el az elsőfokú bíróság az I. r. vádlott I/B. tényállási ponthoz fűzött azon védekezését is, hogy a zöldség-, gyümölcskereskedelmi tevékenységről semmit nem tudott, függetlenül attól, hogy érdemben abban nem vett részt, mivel számos **kft neve2**-en, közösségi beszerzéssel kapcsolatos iraton szerepelt az aláírása, amit sajátjának elismert. A nagyszámú aláírásra és az iratok tartalmára tekintettel azt, hogy ezt figyelmetlenségből írta alá, alappal vetette el a törvényszék. E körben figyelemmel volt arra is, hogy az iratanyagot, köztük a számlatömböket, amelyekből III.rendű vádlott neve III. r. vádlott által a számlakiállítás történt, az I. r. vádlott adta át tanú 3 könyvelőnek az adóellenőrzés megindulása után, illetve a 2011. augusztus 19-én kelt ügyfélnyilatkozatot is aláírta, amelyen ezen tevékenységgel kapcsolatos adatok is szerepeltek.

Az I/C. tényállási pont megállapítása során a törvényszék I.rendű vádlott neve I. r. vádlott részbeni beismerő vallomása, az azt alátámasztó tanúvallomások és okirati bizonyítékok alapján helyesen jutott arra a következtetésre, hogy az I. r. vádlott az ezen tényállásban írt bűncselekményt is megvalósította.

A bizonyítékok értékelése, és ez alapján a bizonyítás eredményének megállapítása az elsőfokú bíróság feladata. Az életszerű és logikus érveléssel elfogadott bizonyítékokra alapított tényállás esetén a másodfokú eljárásban a bizonyítékok eltérő értékelésére nem kerülhetett sor [Be. 593. § (2) bekezdés], így a bizonyítékok mérlegelésén keresztül a tényállást támadó, és a III. r. vádlott felmentését célzó fellebbezések eredményre nem vezethettek.

Az ítélet tábla az elsőfokú ítéletnek I.rendű vádlott neve I. r. vádlott személyi körülményeire vonatkozó részét azzal egészítette ki, hogy az 5. oldal 2. bekezdésében írt, és az I. r. vádlottal szemben kiszabott 1 év 8 hónap, végrehajtásában 4 évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetés végrehajthatósága 2016. szeptember 16. napján elévült.

Az ítélet tábla a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel a tárgyalás anyagát képező ügyiratok tartalma alapján - osztva a Szegedi Fellebbviteli Főügyészség átiratában írtakat - az elsőfokú tényállás I/B. és I/C. pontját az elsőfokú ítélet 28. oldal 2. bekezdését követően azzal egészítette ki, hogy az I/B. és I/C. pontokban szereplő cselekményével I.rendű vádlott neve I. r. vádlott a 2011. év I., II. és III. negyedében a **kft neve1** Kft. ügyvezetőjeként áfa adónemben nem tett eleget adóbevallási és adóbefizetési kötelezettségének, amellyel az adóbevételt összesen 64.978.292.-Ft-tal csökkentette.

A **kft neve1** Kft. felszámolási eljárás során 2014. április 30. napi hatállyal megszűnt (másodfokú iratok között található cégkivonat adata).

A fenti kiegészítésekkel a törvényszék által megállapított tényállást az ítélet tábla a felülbírálatára alapjául elfogadta.

Az elsőfokú bíróság a tényállásból helyesen következtetett I.rendű vádlott neve I. r. és III.rendű vádlott neve III. r. vádlottak bűnösségére, azonban a bűncselekmények minősítésével kapcsolatos jogi indokolás kiegészítésre szorult, illetve I.rendű vádlott neve I. r. vádlott pénzügyi bűncselekményeinek minősítése téves volt.

Az elsőfokú bíróság a bűncselekmények jogi minősítése során az 1978. évi IV. törvény 2. §-a alapján eljárva vizsgálta meg, hogy az I. és III. r. vádlott vonatkozásában a bűncselekmények elkövetésekor, vagy elbírálásakor hatályos büntető törvény tartalmaz enyhébb rendelkezéseket. Helyesen állapította meg, hogy az I. és III. r. vádlott esetén az üzletszerűségre mint minősítő körülményre figyelemmel kedvezőbb az elkövetéskori, azaz a 1978. évi IV. törvény alkalmazása, és az elbíráláskor hatályban lévő, a büntető törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (Btk.) összességében kedvezőtlenebb lenne az elkövetéskor hatályban volt törvényhez képest, még a feltételes szabadsággal kapcsolatos kedvezőbb Btk. rendelkezések mellett is. Mivel a jelenleg hatályban lévő Btk. szerint az üzletszerű elkövetés a bűncselekmény minősítő körülménye, így a bűncselekmény súlyosabban minősülne.

Osztotta az ítélet tábla a Szegedi Fellebbviteli Főügyészség álláspontját, hogy a törvényszék I.rendű vádlott neve I. r. vádlott vonatkozásában az I/B. és I/C. tényállási pontokban írt cselekményét tévesen 2 rb. adócsalás büntettének minősítette. Bár a törvényszék ténybeli és jogi indokát nem adta, de a cselekmények minősítése során tévesen jutott arra az álláspontra, hogy az I/B. és I/C. tényállási pontokban írt két cselekmény nem illeszthető a folytatólágosság egységébe.

I.rendű vádlott neve I. r. vádlott a 2011. év I., II. és III. negyedében a tevékenységet ugyanazon vállalkozás, a **kft neve1** Kft. tevékenységeként, és ugyanabban az - áfa - adónemben valósította meg. I.rendű vádlott neve I. r. vádlottnak, mint a **kft neve1** Kft. ügyvezetőjének kötelezettsége volt a bevételeket a vállalkozás áfa adóbevallásában megjeleníteni és ezzel egyidejűleg adóbefizetési kötelezettségének eleget tenni. Az I. r. vádlott ennek nem tett eleget, és a zöldség-gyümölcskereskedés, illetve csokoládé értékesítéséből befolyt bevételét a Nemzeti Adó- és Vámhivatal felé nem vallotta be, és az általános forgalmi adót nem fizette meg.

Osztotta az ítélet tábla a Szegedi Fellebbviteli Főügyészség kialakult bírói gyakorlatra történt hivatkozását, amely szerint ugyanazon adónemre több adómegállapítási időszakon keresztül megvalósított elkövetési magatartások a folytatólágosság általános szabályai szerint képezhetnek egységet, és kizárólag a folytatólágosság megállapítása eredményezheti az adócsökkentések összegének egybefoglalását. A negyedéves adóelőleg megállapítási és fizetési kötelezettségű vállalkozásnál több adóbevallás ténye olyan gyakoriságú, az adóval kapcsolatos olyan rendszeres cselekvőséget feltételez, ami az áfa adónem tekintetében a folytatólágosság megállapíthatóságát teszi lehetővé (BH2004. 270., BH1996. 2., Szegedi Ítélet tábla Bf.I.19/2008/99. számú határozat).

Ugyancsak osztva a fellebbviteli főügyészség átiratában írtakat, az ítélet tábla kiegészítette az elsőfokú ítélet jogi indokolását az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL törvény (Art.) rendelkezéseivel, és azok összevetését is lefolytatta, mivel azt a törvényszék elmulasztotta.

Az 1978. évi IV. törvény 2. §-a és a 2012. évi C. törvény 2. §-a alapján a cselekmény elkövetésekor hatályban lévő büntető törvény alapján kell elbírálni a büntetőjogi felelősség kérdését, kivéve, ha a cselekmény elbírálásakor hatályban lévő új büntető törvény szerint a cselekmény már nem

bűncselekmény, vagy enyhébben bírálendő el. A Kúria 1/1999. BJE határozata értelmében, ha a Btk. Különös Részének valamely rendelkezése úgynevezett keretdiszpozíció, s az annak keretét kitöltő jogszabályi rendelkezésekben a bűncselekmény elkövetése után olyan mérvű változás következik be, amely a kötelezettség megszűntetésével, vagy a tilalom feloldásával az addigi büntetőjogi védelmet megszünteti, e változás - a meghatározott időre szóló jogszabályok kivételével - a Btk. 2. §-ának második mondatára figyelemmel az elbíráláskor hatályban lévő büntetőjogi szabályozás visszaható hatályú alkalmazását alapozza meg.

Az elkövetéskor hatályban volt adózás rendjéről szóló 2003. évi CXII. törvény és az Art. azonosan határozza meg az adóbevallás, az adófizetés és az adóbevallási időpontok szabályait. Így az Art. 49. § (1) és (8) bekezdése, az 58. § (1) és 59. § (1) bekezdése, valamint az 1. számú I. melléklet b) és 2. pontja. Az elsőfokú ítélet ugyanis nem tartalmazta azt, hogy milyen jogszabály által megállapított határnapokhoz kötött az adóbevallások benyújtásának, illetve az adó befizetésének a kötelezettsége, amelynek a rögzítése azonban a jogszabálysértések megállapíthatósága szempontjából nélkülözhetetlen.

A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elkövetéskori és az elbíráláskori jogszabály szerint az I. r. vádlott kötelezettségei az adóbevallás és a megfizetés körében változatlanok, vagyis az elkövetéskori és az elbíráláskori jogszabály által megállapított határnapokhoz kötött adóbevallások benyújtásának, illetőleg az adó befizetésének kötelezettségére vonatkozó rendelkezések azonosak, s ezáltal a büntetőjogi védelem nem szűnt meg.

Üzletszerűen követi el a bűncselekményt az, aki ugyanolyan, vagy hasonló bűncselekmények elkövetése révén rendszeres haszonszerzésre törekszik. A törvényszék helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy az üzletszerűség is megállapítható az I. és III. r. vádlottak tekintetében, hiszen azt megalapozza a többször ismétlődő cselekmény akkor is, ha az egyes részselekmények a folytatólágosság egységébe tartoznak. Aki az adót ugyanis szándékosan nem vallja be, az nem is akarja megfizetni, vagyis egyértelműen haszonszerzésre törekszik (Kúria 95. BK vélemény III. pont). Ha az adóelkerülés ismétlődik, különösen, ha az ismétlődés többszörös, akkor a rendszeres haszonszerzésre törekvés tetten érhető (BH2015. 59.).

A fentiekkel az ítélet tábla az elsőfokú ítélet jogi indokolását kiegészítette.

A kifejtettakra figyelemmel az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, és I. rendű vádlott neve I. r. vádlott pénzügyi bűncselekményeit 2 rb. folytatólágosan elkövetett adócsalás büntetnének [1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés 2. fordulat, egy esetben - II. tényállási pont - (3) bekezdés, egy esetben - I/B. és C tényállási pontok - (4) bekezdés] minősítette.

Helyesbítette az ítélet tábla az elsőfokú ítélet jogi indokolását a 48. oldal utolsó bekezdésében is, mivel az 1978. évi IV. törvény 138/A. § c) pontja alapján az adóbevétel jelentős mértékben csökken, ha a - helyesen - **2.000.000.-** Ft-ot meghaladja, de az 50.000.000.-Ft-ot nem haladja meg.

Elmulasztotta megállapítani az elsőfokú bíróság, hogy I. rendű vádlott neve I. r. vádlott a Pesti Központi Kerületi Bíróság 24.B.2848/2005/11. számú ítéletével sikkasztás büntette és folytatólágosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétsége miatt kiszabott 1 év 8 hónap, végrehajtásában 4 évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésének végrehajthatósága elévült az 1978. évi IV. törvény 67. § (1) bekezdés d) pontja, és 68. § (1) bekezdésére figyelemmel 2016. szeptember 16. napján, amellyel az ítélet tábla az elsőfokú ítélet jogi indokolását ugyancsak

kiegészítette.

Az ítéltábla a büntetés kiszabásának felülbírálatára azt állapította meg, hogy a törvényszék a bűnösségi körülményeket alapvetően helyesen sorolta fel, azt csupán annyival egészítette ki mindkét vádlott esetében, hogy további enyhítő körülmény, hogy a minősítést megalapozó vagyoni hátrány az alsó határ közelében van (Kúria 56. BK vélemény III. 3.).

Az így kiegészített bűnösségi körülményekre figyelemmel osztotta az ítéltábla a Szegedi Fellebbviteli Főügyészség álláspontját, hogy az I. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartama nem igazodik sem a bűnösség fokához, sem az elkövetett bűncselekmények és az I. r. vádlott társadalomra veszélyességéhez, illetve a törvényszék által alkalmazott joghátrány a vádlottak közötti belső arányosság követelményének sem felel meg. Az I. és III. r. vádlottak közötti elkövetői minőségben, rendbeliségben, elkövetési értékben és betöltött szerepükben megnyilvánuló különbségeknek az eltérő büntetésekben, és azok eltérő mértékében is kifejeződésre kell jutni.

Az eltérő minősítésre tekintettel I.rendű vádlott neve I. r. vádlott esetén a büntetési tétel 2-től 12 évig terjedő szabadságvesztés, az irányadó középérték 7 év, így az I. r. vádlottal szemben kiszabott törvényi minimumban meghatározott 2 év szabadságvesztés eltúlzottan enyhének bizonyult. Erre figyelemmel az ítéltábla a bűncselekményeit végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetés próbaideje alatt megvalósító I. r. vádlott esetében a szabadságvesztését 2 év 6 hónapra, míg a közügyektől eltiltását 3 évre súlyosította.

Osztotta az ítéltábla azt a főügyészségi álláspontot is hogy miután az I. r. vádlott a bűncselekményt foglalkozásának felhasználásával szándékosan követte el, mint a **kft neve1** Kft. ügyvezetője. Ezért őt az ítéltábla az 1978. évi IV. törvény 56. § (1) bekezdés b) pontja alapján eltiltotta a gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól.

Az 1978. évi IV. törvény 56. § (3) bekezdése alapján a foglalkozástól eltiltás büntetés alkalmazása szempontjából foglalkozásnak minősül ugyanis az is, ha az elkövető a gazdálkodó szervezet általános vezetését ellátó szerv tagja, illetve igazgatója; a szövetkezet igazgatóságának, vagy felügyelőbizottságának tagja; a gazdasági társaság vezető tisztségviselője, illetve felügyelő bizottságának tagja, vagy egyéni vállalkozó.

III.rendű vádlott neve III. r. vádlott esetén helyesen állapította meg a törvényszék, hogy a büntetési célok elérése érdekében a szabadságvesztés büntetés alkalmazása indokolt, azonban nem szükséges annak végrehajtása, és az elsőfokú bíróság által alkalmazott joghátrány a III. r. vádlott esetében arányos és törvényes, igazodik az elkövetett bűncselekmény és az elkövető társadalomra veszélyességéhez, és a bűnösség fokához.

A törvényszék a 8/2015. (IV. 17.) AB határozatban írtakra tekintettel hivatalból vizsgálta III.rendű vádlott neve III. r. vádlott esetén a 1978. évi IV. törvény 103. § (1) és (2) bekezdése szerinti előzetes bírósági mentesítés lehetőségét, amelynek során helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a III. r. vádlott a terhére rótt bűncselekményre figyelemmel nem érdemes arra, hogy előzetes mentesítésben részesüljön.

Osztotta az ítéltábla III.rendű vádlott neve III. r. vádlott védőjének álláspontját azzal kapcsolatban, hogy az elsőfokú bíróság tévesen alkalmazott az 1978. évi IV. törvény 77/B. § (1) bekezdés a) pontja alapján vagyoneklobzást, mivel a tényállás nem tartalmaz adatot arra nézve, hogy III.rendű vádlott neve III. r. vádlott milyen összegben gazdagodott az adócsalás kapcsán, illetve, hogy a Kft.-

hez milyen összeg került.

Nem rendelhető el vagyonek Kobzás a vádlottal szemben arra a pénzösszegre, amellyel az általa elkövetett bűncselekmény - adócsalás - kapcsán nem ő, hanem az általa vezetett gazdálkodó szervezet gazdagodott (BH2013.292.). Ebben az esetben az adott gazdálkodó szervezettel szemben kell elrendelni a vagyongyarapodás mértékéig a vagyonek Kobzást. Miután a cégnyilvántartás adatai szerint a **kft neve**1 Kft. törlésre került, ezért a vagyonek Kobzás alkalmazására vele szemben már nincs törvényes lehetőség.

Mindezekre figyelemmel a vagyonek Kobzás elrendelését mellőzte az ítéletábra.

Egyebekben az ítéletábra az elsőfokú ítéletnek I.rendű vádlott neve I. r. és III.rendű vádlott neve III. r. vádlottakra vonatkozó, fellebbezések folytán felülbírált részét a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helyben hagyta azzal, hogy III.rendű vádlott neve III. r. vádlott bűncselekményének jogszabályi alapját helyesbítette.

A Kúria 61. § BK vélemény 3. a) pontja alapján az elkövetési magatartás azonos büntetési tétellel fenyegetett alakzataira a fordulat megjelölésével kell utalni. III.rendű vádlott neve III. r. vádlott I.rendű vádlott neve I. r. vádlott azon magatartásához nyújtott szándékosan segítséget, hogy az adóhatóság elől elhallgatta az értékesítésből befolyt bevételeit, és ezen megtevésztő magatartásával az adóbevételt csökkentette, ezért a bűncselekmény jogszabályi alapja helyesen: 1978. évi IV. törvény (és nem Btk.) 310. § (1) bekezdés **2. fordulat**, (4) bekezdés.

Az ítélet ellen a Be. 615. §-a alapján nincs helye fellebbezésnek.

Szeged, 2019. december 5.

Dr. Mezölaki Erik s.k.
a tanács elnöke

Dr. Halász Edina s.k.
előadó bíró

. Benedek Tibor s.k.
bíró

A Szegedi Ítéletábra Bf.II.306/2019/6. számú ítélete és a Kecskeméti Törvényszék 1.B.524/2016/41. számú ítéletének I.rendű vádlott neve I. r. és III.rendű vádlott neve III. r. vádlottakra vonatkozó, fellebbezések folytán felülbírált része a jelen ítéletbe foglalt változtatásokkal a mai napon jogerős, és III.rendű vádlott neve III. r. vádlott vonatkozásában fel nem függesztett részében végrehajtható.

Szeged, 2019. december 5.

Dr. Mezölaki Erik s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelél:

tisztviselő